

KOMMENTAR OG DEBATT

PD

Frontkjemperne sviktet!

De hevder at de kjempet for Norges frihet. Det er den merkeligste frihetskamp jeg har hørt om. Her rakk de hånden ut til en okkupasjonsmakt, hjelper dem, slik at Tyskland kunne ha gått seirende ut av krigen, og dette kaller de frihetskamp for Norge. Frontkjemperne måtte være utrolig blåøyde. De hevder at tyskerne ville forlate Norge hvis tyskerne vant. Trodde de virkelig dette? Trodde de virkelig at tyskerne ville overlate styringen til noen som hadde sviktet sitt land. Jeg tipper de hadde blitt fjernet, for de kunne jo hoppe tilbake igjen.

Jeg er fullstendig klar over hvilket redselsstyre det var i

Sovjet. Jeg trykker ikke dette til mitt bryst, men hvis ikke mine historiebøker lyver, så var det Tyskland som angrep Sovjet og ikke Norge. Det skulle ikke forundre meg at Norge fikk skylda for det. Det var Tyskland som presset Sovjet inn i armene på England.

Jeg gir alledeles ikke frontkjemperne skylden for det tyskerne gjorde mot nordmenn her hjemme, men de støttet tyskerne ved å være løpegutter for dem.

Når det gjelder bøkene «Våre fálne»: Det skulle bare mangle at vi skulle hedre dem som gikk arme i arm med tyskerne.

Jeg trykker heller ikke de til

mitt bryst, de som ga ordre til at Herøya og Rjukan skulle bombes. Heller ikke de som ga ordre til senking av passasjerbåter på norskekysten.

Når det gjelder norske fengsler og leire etter krigen, da tror jeg noen og en hver burde lese boken om Falstad. Den SS-leiren var just ingen søndagsskoleleir.

Mange frontkjemper hevder at de visste lite eller ingenting av det som tyskerne stod for. Da leste de lite aviser. I PD i 1941, 27.11. – 5. og 30.12. står det om fullbyrdede dødsdommer. Dødsdommer over nordmenn som valgte å stå imot, kjempe for frihet mot en okkupasjonsmakt og ikke gå arm i arm med den.

Nei frontkjemper, innrøm at dere satset på feil hest og tapte innsatsen, selv om innsatsen var livet. Det at gutter ned til 15 år reiste til fronten, forteller alt. Ikke om gutten, men om de som lot han reise. De brydde seg ikke om han var 15 eller 25 år, bare antallet ble stort nok. At en gutt i 16-17 års alderen falt pladask for propagandaen, det forstår jeg. At han reiste av eventyrlyst forstår jeg også. Innrøm nå dette og ikke si at det var for å befri Norge. Det blir liksom en flau smak av det.

J.G. Johansen

Passgrunn Dagblad 5/1-94